

[Økonomiministeren.]

ningerne, mon det så ikke var pristallet, man skulle afskaffe? Jeg tror, det er klart, at hvis man ikke havde nogen målestok, man kunne henvise til, kunne man måske begrænse inflationen, men jeg går ud fra som givet, at de ærede forslagsstillere ikke har tænkt på at afskaffe pristallet for derved at afskaffe inflationen.

Altså, hvis man har et pristal, et pristal, der viser udviklingen, viser al erfaring fra de andre lande, at dette pristal indgår i de forhandlinger, som organisationerne fører, f. eks. i Sverige. Resultatet er, at man praktisk taget har samme udvikling, som vi har. Holland har heller ikke nogen pristalsregulering af lønningerne. De har oven i købet haft en temmelig streng regulering af lønningerne på statsligt niveau, men ser vi på tallene, viser det sig, at lønudviklingen i Holland uden pristalsregulering er praktisk taget parallel med lønudviklingen i Danmark, simpelt hen fordi man har været nødt til ved disse reguleringer af lønningerne, der er blevet godkendt af det offentlige, at tage hensyn til den prisudvikling, der har fundet sted.

Derfor skal man altså ikke uden videre tro, at bare man afskaffer pristalsreguleringen af lønningerne, har man også afskaffet lønbevægelsen. Det er et helt andet problem. Det var da også det, der var resultatet af den undersøgelse, der blev foretaget i 1952. Det er nemlig heller ikke rigtigt, at der ikke er foretaget nogen undersøgelse, som det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, idet han sagde, at her havde vi et særligt problemkompleks, fordi det ikke var undersøgt, men det var der så meget andet der var. Det er ikke rigtigt. Der var nedsat et udvalg til undersøgelse specielt af lønreguleringens betydning for prisudviklingen. Det afgav betænkning i 1952, og i denne betænkning kom man stort set til det resultat, at der ikke var noget vundet ved at afskaffe den automatiske lønregulering. Men selv om vi har denne betænkning fra 1952 med dette resultat, vil jeg da ikke på nogen måde modsætte mig, at dette spørgsmål tages op til en fornyet undersøgelse og drøftelse med det formål at finde frem til et eller andet.

Jeg tror ikke på — og det vil jeg gerne

sige klart og tydeligt — at en afskaffelse af den automatiske pristalsregulering af lønningerne i noget væsentligt omfang kan betyde en mindre løn- og prisstigning. Når man nu diskuterer løn- og prisstigning og gerne vil tegne det lidt sort, må jeg dog gøre den bemærkning, at indkomststigningen her i landet langt overstiger den stigning, vi har haft i priserne. Det kom også frem, da direktør Hoffmeyer forleden var inde på, at realindkomsten i Danmark fra 1957 til 1964 er steget med 33 pct. Det betyder dog, at de fleste grupper her i landet — ikke bare lønmodtagerne, men også andre grupper — har haft stor gavn af den økonomiske udvikling, vi har været igennem. Den har måske nok været karakteriseret af et lidt for stærkt tempo — det vil jeg gerne give det ærede medlem hr. Rimstad medhold i — ikke mindst hvad angår investeringerne.

Det er ikke rigtigt, at vi her i den sidste periode har levet over evne, ikke i den forstand, at det er forbruget, der har udviklet sig særlig stærkt. Det er ikke steget så meget, som den gennemsnitlige produktion er steget. Det er først og fremmest investeringerne, der er steget, og det er min opfattelse, at de allerfleste inden for de ærede medlemmers partier, venstre og det konservative folkeparti, mener, at vi ikke skal have mindre investering, men mere investering. Man har ikke villet lytte til mit råd, der gik ud på en nedsættelse af den generelle afskrivningsprocent fra 30 til 20; det er der heller ikke politisk mulighed for at føre igennem her i folketinget. Man har altså ikke villet ind på, at man måske kunne regulere på det område. Men når man ikke vil regulere på noget område, når man ikke vil have et mindre boligbyggeri, men et større, når man ikke vil have et mindre landbrugsbyggeri, men et større o. s. v., så er det svært at påvise virkelige midler til at begrænse den — kan man godt sige — noget inflationsprægede udvikling, vi har i øjeblikket.

Det er simpelt hen det store efterspørgselspres, vi har i det danske samfund i dag, som er det afgørende, og her er det ikke rigtigt, som det er blevet hævdet her fra talerstolen, at regeringen ikke har gjort noget og ikke har villet gøre noget. Hvis